

Въпрос с искане за писмен отговор E-006025/2013
до Комисията
Член 117 от Правилника за дейността
Dimitar Stoyanov (NI)

Относно: "Зелена енергия" или "ядрена енергия"

През последните месеци в България започна дебат по прилагането на една от главните директиви на ЕС, тази за електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници. Обект на коментари са ползите от тяхната експлоатация и най-вече тяхната цена. Както в България, така и във всички останали европейски държави изграждането и поддържането на ВЕИ в изправност е скъпо начинание, което е свързано най-вече с поскъпване на цената на услугата, която се поема главно от крайния потребител и от държавата. Различните видове „зелена енергия“ са и известни с това, че нямат капацитета да покрият нуждите за електричество на една цяла държава, както и да подсигурят стабилност, сигурност и качество на предоставяната услуга, което от своя страна води до много опасности. За това свидетелства и фактът, че не съществува консенсус между водещите европейски икономики относно решаването на „проблема“ за извеждане от експлоатация на атомните електроцентрали. Страни като Германия, Швеция и Нидерландия планират да преустановят употребата им до 2050 година, докато страни като Франция и Финландия в момента са в процес на изграждане на нови ядрени реактори. Други страни, които смятат да създадат нови ядрени мощности и/или да удължат ресурса им, са Словения и Великобритания. Тези действия са оправдани от факта, че атомните електроцентрали са сигурен източник за производство на електроенергия, който е напълно независим от външни фактори като например метеорологичните условия, което позволява да се произвежда по чист начин евтино електричество, което спомага за намаляването на вредните емисии в атмосферата. В България затварянето на АЕЦ Козлодуй без заместител за нея има опасност да внесе хаос в енергийната политика на страната, тъй като 40% от електрическата ѝ енергия се осигурява от тази атомна електроцентрала, а досега не е ясно колко от общо произвежданото количество електроенергия е от ВЕИ и дали ще може да се запази балансът и сигурността в енергийната система на страната при спиране на някоя от големите мощности.

1. В България ВЕИ са обекти на спекулации и политически игри. В изказванията на различни политически лица посочените цифри на инсталирани мощности варират от няколко десетки до десетки хиляди. Има ли Комисията данни за точното количество инсталирани мощности от ВЕИ в България?
2. Счита ли Комисията, че за развиващите се страни от Източна Европа е по-удачно да се насърчи затварянето на централите от тип ТЕЦ (където те са най-разпространени), отколкото тези от тип АЕЦ, с цел намаляване на вредните емисии?
3. В тази връзка смята ли Комисията, че е възможно да се субсидира изграждането на нови ядрени реактори в развиващите се страни от тази част на Европа, като по този начин се помогне за по-чистото производство на качествен и достъпен ток, и също така се подсигури благоприятен инвестиционен климат за развитие на „зелените енергии“?